



مركز إعلام: مركز إعلامي للمجتمع العربي الفلسطيني في إسرائيل

تقرير رقم 52

رصد التحريض والعنصرية في وسائل الإعلام الإسرائيلية

في الفترة الواقعة بين التواريخ 31 تموز 2011 ولغاية 6 آب 2011

أعد التقرير:

رنا عوايسة

سمى أبو تاية

التقرير مقدم لوكالة الأنباء والمعلومات الفلسطينية "وفا" ضمن إطار التعاون بين المؤسسات



מעריב

ערוץ
החדשות 2

זקור ראשו

שראל הפק

המודיעין
יתד

הארץ

ידיעות
אחרונות



y net
ידיעות אחרונות

סוכנת ראשונה
NEWS 1

موقع "ان ار جي"؛ بتاريخ 25.7.2011،31.7.2011؛ "البناء في يهودا والسامرة هو الحل لازمة السكن" (الملحق الأول)

تعقيباً على ازمة السكن التي تثير احتجاجات واسعة في المجتمع الاسرائيلي في الفترة الاخيرة، اقترح الناشط اليميني موشيه فيجلين من خلال مقالتي نشرهما على موقع "ان ار جي" تعزيز الاستيطان في الضفة الغربية من اجل حل الأزمة.

وقال: " ازمة السكن هي نتيجة احتكار شبه تام من قبل الدولة ل-93% من الاراضي الوطنية وتجميد البناء في يهودا والسامرة، وهو احد العوامل المركزية التي ادت لانفجار الازمة الان، وفقا لتحقيق صحيفة جلوبس . لا يوجد اي برنامج حكومي يحدد اهداف كهذه، لان الحقيقة التي لا يجرؤون على الاعتراف بها هي ان الطريقة الوحيدة للبناء بوتيرة سريعة هي من خلال السماح بالبناء في يهودا والسامرة".

وأضاف: " مستوطنات يهودا والسامرة والقطاع هي الحل، المكان الوحيد الذي يمكن مباشرة بناء عشرات الاف الوحدات السكنية فيه هو مستوطنات يهودا والسامرة والقطاع. مدينة ارئيل على سبيل المثال، لقد صممت وتمت الموافقة عليها ويمكن مضاعفتها في غضون فترة زمنية قصيرة جدا. ولكن ببساطة تم تجميد البناء فيها لعشر سنوات. الحل الحقيقي هو حل التوراة التي قسمت البلاد بشكل فردي لكل عائلة في اسرائيل. بدل أن نقوم بالتظاهر علينا نطالب بالسماح لن بالبناء في يهودا والسامرة فوراً".

موقع "ان أف سي"؛ بتاريخ 4.8.2011؛ "يجب الاستيطان في أرض من النهر حتى البحر" (الملحق الثاني)

نشر موقع "ان أف سي" بتاريخ 4.8.2011 مقالة تحريضية كتبها نوريت جرينجر حرضت من خلالها على الاستيطان في ما يسمى "أرض اسرائيل الكبرى"، كما حرضت ضد المواطنين العرب في اسرائيل.

وقالت: "الانتداب في فلسطين، هي وثيقة سرية تفصل الحقوق القانونية لليهود بالاستيطان في كل مكان غربي فلسطين، المنطقة الممتدة بين نهر الأردن وبين البحر الأبيض المتوسط. هذا الحق لم يتغير وما زال قائماً حتى اليوم وفقاً للقانون الدولي".

وأضافت: "احدى المواضيع الأساسية التي تجاهلتها اسرائيل على مدار 63 عاماً هو وجود أقلية عربية داخلها. هؤلاء العرب وبالذات المسلمين يعيشون كأقلية في دولة يهودية، وعلى الرغم من أنهم حصلوا على جنسية الا أنهم لا يتصرفون كمواطنين. انهم لا يتعاطفون مع رموز اسرائيل القومية. بكلمات أخرى انهم كيان غريب واسرائيل بالنسبة لهم هي مجرد عقار يعيشون فيه".

وقالت: "في السنوات الأخيرة يظهر العرب بوضوح عدم محبتهم، ازدراءهم واحتقارهم للدولة اليهودية التي يعيشون فيها كمواطنين. مع ذلك، هم مرتبطون بشكل وثيق مع الدول العربية المجاورة والمعادية لدولة اسرائيل. من الممكن اتهام العديد من هؤلاء العرب بالخيانة وبأنهم طابور خامس أخذ في التوسع داخل حدود الدولة اليهودية".

صحيفة "اسرائيل اليوم"؛ بتاريخ 5.8.2011؛ التحريض ضد المواطنين العرب (الملحق الثالث)

هاجم الاعلامي الاسرائيلي دان مرجليت من خلال مقالة كتبها في صحيفة "اسرائيل اليوم" بتاريخ 5.8.2011 الكاتب الاسرائيلي عاموس عوز بسبب انتقاده لأسلوب حياة المتدينين اليهود وعدم انتقاده المواطنين العرب.

وقال محرراً ضد المواطنين العرب: "الغريب هو أن عوز أسقط من قائمته الوسط العربي الذي يقضم من خزينة الدولة بشكل استفزازي من خلال مخصصات الأطفال ودفع ضرائب منخفضة. ألا يشاهد عوز ذو النظر الثاقب ما يحصل في النقب. الضغط الذي يشكله العرب والمتدينون اليهود أسوأ من نظام الضرائب المشوه".

وأضاف: "كل شعب اسرائيل يعاني بسبب المتهربين من الضرائب والخدمة العسكرية والذين يحيون على حساب المخصصات الضخمة التي تمنح لهم".

الملحق الأول:

המחסור בדירות: הבעיה והפתרון

מנהל מקרקעי ישראל מחזיק בידיו 93 אחוז מקרקעות המדינה ושומר אותם לעצמו כדי ליצור ביקוש ולהרוויח מיליארדים. וגם: הפתרון הכי טוב למשבר הדיור הוא בניה ביש"ע

משה פייגלין | 14:23 2011/7/25    [מחאת האוהלים, יש"ע מינהל מקרקעי ישראל](#)
תגיות:

"אתה מבין מה קורה עם הדיור?" שאל אותי הד"ר לאופניים בחנותו התל-אביבית. תוך שהוא מחליף לי צמיג. "אני חושב שכן", ענית. "זה נשמע מסובך אבל בעצם זה די פשוט - שילוב של סיבה כלכלית וסיבה פוליטית".

"תתחיל מהכלכלית", ביקש הד"ר. "אוקיי", נניח שכל זוגות האופניים העומדות למכירה בישראל היו מתרכזות להן בדרך פלא בחנות שלך. יותר לא יהיו אופניים בישראל חוץ מאשר בחנות שלך. מה היית עושה? היית מציע את כולם למכירה?"

הד"ר שחושיו המסחריים התעוררו חייך.

"אתה היית מחזיק את ה'סטוק' עמוק במחסן ודואג כל הזמן שיהיה מחסור בשוק - הרי אם תמכור הכל בבת אחת, תקבל עבור כל זוג אופניים סכום זעום ולעומת זאת אם יש מחסור רציני ואתה הספק היחידי - אתה יכול לגבות כמעט כל מחיר".

"אז אתה רוצה להגיד לי שהמדינה בכוונה לא משווקת קרקעות לבנייה?"

"המערכת בנויה כך שהאינטרס שלה הוא לקמץ בשווק הקרקעות ולא להפך. התוצאה היא: מצד אחד - סחבת מטורפת בהליכי התכנון והאישור, ומצד שני רווח מטורף של מנהל מקרקעי ישראל. ב-2009 (למשל) השיג המנהל עודף תקציבי של 251 אחוז לעומת הרווח הצפוי. מדובר ב 2.3 מליארד שקלים שהועברו לקופת האוצר - ועוד לא דיברנו על מס הרכישה המנופח ששילמו הקונים שכן הצליחו לעמוד במחירים הגבוהים. מה שקורה הוא שמדינת ישראל המחזיקה במונופול כמעט מוחלט על הקרקע, בלי שום פיקוח, מונופול על 93 אחוז מקרקעות המדינה, מצאה לה תרנגולת המטילה ביצי זהב בדמותם של - חסרי הדיור.

"ותאמין או לא", הוספתי, "למרות שרק 7 אחוז מהקרקעות הן קרקעות פרטיות, יותר ממחצית הקרקעות המשווקות לדיור בישראל - באות מאותם 7 אחוז. זה לא אני אומר - זה שר האוצר בעצמו כתב במפורש! מנכ"ל 'מנהיגות יהודית', מיכאל פואה, יחד עם בנו יהודה פואה, הגישו הצעה מפורטת לשר האוצר - כיצד להתגבר על המחסור בדיור. השר ענה תשובה מפורטת וציין במפורש שלמעלה ממחצית הדירות המשווקות בישראל משווקות על קרקעות פרטיות".

לחוברת - הפתרון למצוקת הדיור: http://he.manhigut.org/documents/doc_view/721----?tmpl=component&format=raw

המכתב של ד"ר יובל שטייניץ: http://he.manhigut.org/images/stories/week_update/steinitz-2-pua.jpg

לתשובתו של מיכאל ויהודה פואה למכתבו של השר יובל שטייניץ: http://he.manhigut.org/images/stories/week_update/answer-2-shteinitz.jpg

הפער רק גדל

"אז זה כל הסיפור - אה? כל כך פשוט!" אמר הד"ר.

"רגע - יש גם את העניין הפוליטי".

"ביסוד הכל תמיד פשוט - רק שבני האדם מסבכים אותו. עד לפני כעשור, למרות העיוות הכלכלי, העסק איכשהו עבד - שילמנו הרבה אבל לפחות היו דירות. אבל מה שקרה בעשור האחרון הוא שילוב של משהו נהדר ומשהו נורא: החדשות הטובות הן שהגידול הטבעי בישראל (ללא מיעוטים) עלה והוא כיום הגדול ביותר בעולם המערבי - אגב - בהחלט לא רק בגלל הדתיים. כך קרה שבכל שנה אנו מתברכים בגידול של כ-50,000 משקי בית (משפחות) חדשים הנזקקים לדיור. החדשות הרעות הן - שכתוצאה מהסכמי אוסלו, הופסק לחלוטין התכנון ארוך הטווח ביש"ע ונוצרה הצטופפות בלתי אפשרית באזור המרכז.

"עד להקפאה האחרונה, עוד תרמה יש"ע בבניה בתוך ההתנחלויות הקיימות, די דירות כדי לשחרר מעט את הלחץ בשוק הבניה. העתודות הללו חוסלו וכיום הגענו למחסור של כ 120,000 דירות בשנה ופער שגדל בכ-10,000 דירות בכל שנה.

כדי להתאזן בתוך חמש שנים. צריכה המדינה לשווק כל שנה קרקעות לבניית למעלה מ 70,000 דירות. כל שיווק של פחות מ-50,000 דירות בשנה – רק מגדיל את הפער.

הפתרון האמיתי: פתרון התורה

שום תוכנית ממשלתית לא מגדירה בכלל יעדים כאלה – כי האמת שלא מעיזים להודות בה - היא שהדרך היחידה להגיע לבניה שכזו בקצב כזה היא לשחרר את הבנייה היהודית ושומרון".

"טוב – עכשיו אתה מדבר כבעל אינטרס"

"לכולם יש אינטרסים – אם אתה חושב שלמי שעומד מאחורי הפגנות הדיור חסר מקום ללון – אתה תמים מאוד. הם רוצים להפיל את הליכוד, אבל זה לא משנה את העובדה שהמחאה צודקת – ומה שאני אומר עכשיו - גם הוא צודק.

"יש"ע סיפקה בדיוק את אותו מרווח שאיפשר לתנועה בשוק הדירות לזרום. ההקפאה צופפה את התנועה ועכשיו כולנו בפקק הגדול. אבל יש"ע היא לא רק הסיבה, יש"ע היא גם הפתרון – המקום היחיד שניתן להתחיל ולבנות בו מחר בבוקר עשרות אלפי יחידות דיור הוא ביש"ע. העיר אריאל – למשל, כבר מתוכננת ומאושרת עד לפרט האחרון וניתן להכפילה בתוך זמן קצר ביותר. אבל היא פשוט מוקפאת זה עשר שנים. העיר מודיעין – היא המודל לפתרון הבעיה, אלא שמכל השיפולים המערביים של יש"ע, שהם האיזור הטבעי לבניה והתרחבות, בנו רק את מודיעין הנמצאת בפרוזדור ירושלים. ערים כאלה צריך לבנות באותו קו אורך של מודיעין, מגדרה ועד חדרה. אגב – הרבה יותר נעים שם מאשר בגוש דן והמרחק לעבודה הוא פחות מחצי שעה."

"רגע רגע", אמר לפתע הד"ר, "הסברת את שורש הבעיה ולא הצעת שום פתרון, הרי המונופול נשאר מונופול."

"אתה צודק בהחלט", עניתי, "האמת היא שעם שורש הבעיה אינני מתמודד כרגע כי הפתרון האמיתי הוא הפתרון של התורה שמחלקת את הארץ באופן אישי לכל משפחה בישראל. אם זה היה המצב, והקרקע היתה שייכת לציבור ולא למדינה, השוק היה חופשי ולא הייתה שום בעיה. אבל כרגע זה פתרון אוטופי שצריך לשאוף אליו – עדיין אינני יודע כיצד ליישמו. בינתיים חשוב שלפחות נבין איך מתמודדים עם הבעיה במסגרת המציאות הקיימת. במקום להפגין סתם צריכים לדרוש שווק קרקעות לבנייה של לפחות 70,000 דירות בשנה ולאפשר בנייה ביש"ע – שום דבר אחר לא יעבוד".

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART2/263/310.html>

למה אני לא יכול לתמוך במחאת הדיור

המחאה הנוכחית זו מחאה שמבקשת הישג פוליטי על גב המצוקה. זו מחאה שהמצוקה משמשת לה גל נושא למלחמה אידאולוגית היורדת לשורשי המחלוקת בחברה הישראלית

משה פייגלין | 2:53 2011/7/31  [מחאת האוהלים](#)

שמעתי הרבה דיבורים על כך שמאבק הדיור הוא מאבק שבטי ולכן הסרוגים לא מצטרפים. אולי זה נכון – אצלי בכל אופן זה לא. אני לא מרגיש כמי ששייך לאיזה שבט – למעט המועדון האקסקלוסיבי שהוא שאליו הצטרפתי בגיל שמונה ימים.

אני לגמרי עם השמאל בכל הנוגע למאבק בחוק הביומטרי. אני מתנגד לחוק החרם. הדבר האחרון שאני מעלה בדעתי זה לחזות באריאל בהצגה שהשחקנים מאולצים להשתתף בה. תמכתי בכל מכתבי הסרבנים – מהשמיניסטים ועד הטייסים. לא רוצה ולא צריך להכריח אף אחד להגן עלי. בכלל – עניינה של היהדות הוא החתירה המתמדת לחירות וזה כל מה שמעניין אותי.

אבל במאבק הדיור אני לא יכול לתמוך. שניים מילדי כבר נשואים – ב"ה – ואני יודע היטב עד כמה המצוקה הזו היא אמיתית. אבל אינני יכול לתמוך במחאה הזו משום שזו לא מחאה כנה נגד מצוקת הדיור – זו לא מחאה שמבקשת פתרון אמיתי לבעיה אמיתית.

זו מחאה שמבקשת הישג פוליטי על גב המצוקה. זו מחאה שהמצוקה משמשת לה גל נושא למלחמה אידאולוגית היורדת לשורשי המחלוקת
בחברה הישראלית.

המכות שחטפו פעילי הימין שהצטרפו להפגנת מאהל הסטודנטים מול הכנסת, לא היו צריכות להפתיע. "מדוע הכיפות הסרוגות לא מגיעות להפגנות הללו" – מיתממת קרן נויבך – ובכן הם לא באים משום שההפגנות הללו אינן הפגנות גם עבורם, אלא ביסודן אלו הפגנות נגדם.

לא בכדי – מממנת הקרן לישראל חדשה – כלומר הקרן לפירוק ישראל הישנה – את המחאה הזו ומתבלטים בה אנרכיסטים עם קבלות כספיות.

מי שתופס את הדירות בדרום ת"א הם העובדים הזרים

מצוקת הדיור היא תוצאה של מונופול כמעט מוחלט של המדינה על 93 אחוז מקרקעות הלאום והקפאת הבניה ביו"ש. עובדה מדהימה שמשום מה אינה מקבלת פרסום היא שרוב הקרקעות המשוקות בישראל באות מאותן 7 אחוז קרקעות פרטיות (!) כלומר למדינה יש אינטרס מובנה שלא לשווק את קרקעותיה. ובאשר להקפאה. על פי תחקיר העיתון 'גלובס' – זהו אחד הגורמים המרכזיים שהביאו לפיצוץ המשבר דווקא עכשיו.

אה – ועוד סיבה קטנונית. מי שתופס כרגע את הדירות הזולות בדרום תל אביב ומקפיץ שם את המחירים לשמיים הוא העובדים הזרים.

אבל החברה ברוטשילד רוצים בדיוק את ההפך. הם רוצים את העמקת הריכוזיות, על דיבורים על בנייה ביש"ע – חוטפים שם מכות ומי שדוחפת בכל הכוח את העובדים הזרים הישר לתל אביב היא אותה נעמי חזן – מנכלית הקרן לישראל חדשה.

במילים פשוטות – מצוקת הדיור מעניינת את מי שיזם ומתדלק את המחאה הזו כקליפת השום. הפתרון האמיתי לבעיית הדיור, הפתרון היחיד הזמין והמהיר – הוא שחרור הבנייה ביו"ש. רק שם ניתן לבנות באופן מיידי רבבות יחידות דיור בסמוך לאזורי התעסוקה במרכז ובירושלים.

תנו לרון נחמן לבנות את מה שכבר מתוכנן ומאושר ב'אריאל' והבולדוזר הזה מכפיל את העיר בתוך שנתיים. לא צריך לחכות שנים לזועזועות ולאישורים. הכל כבר מתוכנן, מאושר ו... מוקפא.

יש איזה צדק פואטי בעובדה, שיוזם ההקפאה נאלץ עכשיו להתמודד עם אוהלים בשדרות רוטשילד. הוא שהביא לסתימת עורקי הבנייה העמוסים והוא היחיד שבידיו הכוח להפסיק מיד את ההקפאה ולשחרר את שוק הדיור לתנועה חופשית.

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART2/265/355.html>

الملحق الثاني:

פובליציסטית

נורית
גרינגר

המנדט על פלשתינה (א"י)

ההיבטים החוקיים של זכויות היהודים

אלי א. הרץ

1920 - השטח המקורי שיועד להקמתו של הבית הלאומי היהודי



להכיר את העובדות הנכונות

מדוע ישראל מתעלמת מהמנדט על פלשתינה?

המנדט על פלשתינה הוא כלי ההגנה היחיד והטוב ביותר שאי פעם ניתן ליהודים ולמדינה היהודית, אך הישראלים בחרו להתעלם ממנו. כדאי מאד ללמוד את המסמך של המנדט על פלשתינה בבתי הספר בישראל כך שהלך הרוח של הישראלים יהיה מוצק בכל מה שקשור למה שטוב או לא טוב עבור מדינתם. מה ששייך להם

המנדט על פלשתינה חייב להיות מוחדר לתוך תוכי המוח של כל ישראלי ויהודי. כלי ההגנה היחיד והטוב ביותר שאי פעם ניתן ליהודים ולמדינה היהודית, המסמך של המנדט על פלשתינה. ועם זאת, במשך 63 שנים, מיום הקמת המדינה, ההנהגה של מדינת ישראל להתעלם בחרה

המנדט על פלשתינה, הוא מסמך היסטורי של חבר-הלאומים, שמפרט את זכותם החוקית והמשפטית של היהודים להתיישב בכל מקום במערב פלשתינה, שטח המשתרע בין נהר הירדן לבין הים התיכון. זכות זו לא עברה כל שינוי בחוק הבינלאומי והיא בתוקף גם כיום.

המסמך הובא לדיון בוועידת סאן רמו, ב-24 אפריל 1920, ותנאיו המפורטים נוסחו בהסכם סוור ב-10 באוגוסט 1920. תנאי המנדט נוסחו סופית ואושרו פה אחד ב-24 ביולי 1922, על-ידי מועצת חבר הלאומים, אשר הייתה מורכבת באותה תקופה מ-51 מדינות. המנדט קיבל תוקף מעשי והחל לפעול ב-29 בספטמבר 1923. "המנדט על פלשתינה" לא היה חזון נאיבי שאומץ בחופזה על-ידי הקהילה הבינלאומית, תוך חוסר תשומת להתנגדות הערבית הקיימת לעצם המחשבה על זכויות היסטוריות שיש לעם היהודי בפלשתינה. המנדט עמד במבחן הזמן: ב-18 באפריל 1946, כאשר חבר הלאומים פורק, ונכסיו וחובותיו הועברו לאומות המאוחדות (האו"ם).

הקהילה הבינלאומית, למעשה, אישרה שנית את תוקפה של ההסכמה הבינלאומית בעניין. בעשותה כך הובהר שוב כי התנאים להקמתו של בית לאומי לעם היהודי הוא ביטוי לרצונה של הקהילה הבינלאומית, "ברית קדושה" - זאת, חרף העובדה שכבר אז היה ברור, מעבר לכל ספק, כי הערבים מתנגדים לקיומה של המולדת היהודית בפלשתינה, ולא משנה באיזו צורה היא תוקם.

המנדט על פלשתינה הוא כלי ההגנה הטוב ביותר שיש למדינה היהודית, אך היא לא משתמשת בו. לכן, ישראל נמצאת, לנצח, בקרב להצדיק את זכותה להתקיים כמדינה יהודית. אילו המנדט על פלשתינה היה חלק בלתי נפרד מתוכנית הלימודים של מערכת החינוך של ישראל, הלך הרוח של הישראלים היה מוצק בכל מה שקשור למה שטוב או לא טוב עבור ישראל, מה ששייך לה ובכל מחיר אסור להתייחס אליו כמתנה, כתמריץ פיוס כושל לאויביה.

אחד הנושאים העיקריים ממנו ישראל התעלמה במשך 63 השנים של קיומה הוא אוכלוסיית המיעוט הערבי. ערבים אלה, בעיקר מוסלמים, חיים כמיעוט במדינה יהודית. למרות שהם קיבלו אזרחות הם בקושי מתנהגים כאזרחים. הם אינם מזדהים עם הסמלים הלאומיים של ישראל. במילים אחרות, מיעוט ערבי זה הוא באמת ישות זרה ועבורם ישראל היא רק הגדל"ן שעליו הם חיים.

בשנים האחרונות הערבים האלה משקפים בברור את חוסר אהבתם. הזלזול והבוז שיש להם למדינה היהודית שבה הם אזרחים לכל דבר ועניין. עם זאת, הם קשורים היטיב ויש להם זיקה קרובה לארצות ערב השכנות העוינות למדינת ישראל. אפשר להרחיק לכת ולהאשים רבים מערבים אלה בהתנהגות בוגדת ושהם כוח גייס חמישי גדל והולך בתוך גבולות המדינה היהודית.

כדאי ללמוד בעל פה את המסמך של המנדט על פלשטינה שהינו [זמין וחופשי](#)

על המנדט על פלשטינה, עמוד 14

זכויות פוליטיות בפלשטינה הוענקו ליהודים בלבד. ה-"מנדט על פלשטינה" מבדיל בבירור בין זכויות פוליטיות - המתייחסות להגדרה העצמית של היהודים כאומה בהתהוות - וזכויות אזרחיות ודתיות, המתייחסות להבטחתן של חירויות אישיות שוות לתושבים שאינם יהודים בתור יחידים או כחברים בקהילות השונות. אף לא פעם אחת מוזכרים הערבים כעם ב-"מנדט על פלשטינה". בשום חלק במסמך כולו אין הענקה של זכויות פוליטיות לישויות לא יהודיות (כלומר לערבים). סעיף 2 ב-"מנדט על פלשטינה" מצהיר בפירוש שעל המנדטורי מוטלת האחריות:

"ליצור בארץ תנאים פוליטיים, מנהליים וכלכליים, אשר יבטיחו את הקמת הביתהלאומי היהודי, כמפורט במבוא, ואת פיתוחם של מוסדות עצמאיים, וכן את שמירת הזכויות האזרחיות והדתיות של כל תושבי פלשטינה ללא הבדל גזע ודת.

זכויות פוליטיות להגדרה עצמית כאומה עבור ערבים הוענקו על-ידי חבר הלאומים בארבעה מנדטים אחרים - בלבנון, סוריה, עירק, ומאורח יותר בעבר-הירדן, כיום ירדן.

פרופסור יוג'ין ו. רוטוב, מומחה למשפט בינלאומי, בדק את היסוד החוקי לטענתם של הערבים-הפלשתינים להגדרה עצמי והוא סיכם: "...המנדט דוחה מכל וכל את טענת הערבים לזכויות פוליטיות לאומיות באזור לטובת היהודים. שטח המנדט למעשה נשמר עבור העם היהודי למטרות של הגדרה עצמית והתפתחות פוליטית. תוך הכרה בקשר ההיסטורי של העם היהודי לארץ. לורד קרזון, שר החוץ הבריטי באותה עת, הפך קריאה זו של נוסח המנדט למפורשת. אם כל נותרה התיאוריה כי לתושביה הערבים של הגדה המערבית ורצועת עזה יש חזקה אינהרנטית על האזור מכוח "החוק הטבעי". המשפט הלאומי המקובל וגם מגילת היסוד של האו"ם אינם מכירים בזכות של כל קבוצת אנשים הטוענת כי היא אומה, למדינה משלהם".

מאחר שזכויות פוליטיות בפלשטינה ניתנו ליהודים בלבד, מדוע מדינת ישראל לא דבקה בזכויות היחיד האילו שלה? למה היא הסכימה לתת זכויות יחוד אלה למי, שברור יותר מיום ליום נעשים לאויביה, שנשבעו להשמיד אותה וכעת הם מהווים סכנה לקיומה בתוכה? איפה השכל ושיקול דעת?

الملحق الثالث:

עדיפות מחאות על יוקר מהפגנות של מובטלים

דן מרגלית

עוז לתמורה

שלושה פגמים מצא הסופר עמוס עוז במאמרו "אנשים אחים אנחנו" שפורסם ככותרת ראשית ב"הארץ":

1. הטייקונים עושים במשק הישראלי כאוות נפשם ואפשר שפגיעתם קשה במיוחד וזה נכון.

2. ההשקעה בהתנחלויות היתה הרסנית לאומה. גם קביעה נכונה זו היא כבר עובדה גמורה. חלב שנשפך. אין עוד

השקעות כאלה. מחיר בית באלקנה אינו גבוה יותר מאשר ברעננה. לעומת זאת הציבור המתגורר בהתנחלויות יצרני עובד ומשרת בצה"ל והתנהגות טפילית זרה לו. הטענה כלפי השקעות עתק אלה יכולה להיכתב בלשון עבר בלבד.

לעומתם המגזר החרדי טפילי. לא רק בלשון עבר אלא גם הווה ולעתיד. צעיריו משתמטים משירות צבאי בצה"ל בטלים מעבודה ומייבשים את המקורות הכספיים של הציבור. דמי הלימוד בישיבות וגובה קצבאות הילדים גורמים לתעוקת כיס בכל החברה הישראלית. תמוה שעוז שמט מרשימתו את המיגזר הערבי שנוגס גם הוא בצורה מקוממת בקופת המדינה באמצעות קצבאות הילדים ותשלום המס הנמוך. האם נעלם הדבר מהתבוננותו חדת העין של מחבר "פה ושם בארץ ישראל?" מה בנגב הקרוב לביתו בערד?

העומס החרדי-ערבי גרוע מהמיסוי המעוות. גם מן ההטבות וההעדפות לטייקונים שמעמיסים את הפסדיהם הפרטיים על הציבור. הימין מפחד מהחרדים השמאל חושש מהערבים וכל עם ישראל נאנק בגלל המשתמטים ממס ומשירות לאומי שמתקיימים על כספי הקצבאות המוגדלות בעבורם.

בהתקרב מערכת הבחירות יבטיחו המפלגות למשלמי המיסים לתקן את העיוות. חבל על הזמן. עדיף שהליכוד קדימה עבודה העצמאות ומרצ יציעו עכשיו מייד בשנת התקציב 2012 לצמצם את הביזבוז על המיגזר החרדי-ערבי ויבואו לבקש על כך דיבידנד פוליטי רק לאחר מכן בהיפתח הקלפיות. כאשר יקצצו בביזבוז למגזר החרדי-ערבי לא יהיה צורך באוהלי מחאה.

וחידון אחד נגד בעלי המאה: הידעת כי העשירון העליון משלם 65 אחוזים ממס ההכנסה שגובה המדינה? נא לא להתבלבל בעשירון העליון כלול כל מי שמשתכר 19 אלף שקלים בחודש. עיוות הגובל בטירוף.